

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **A. H.**, zast. JUDr. Janem Kocinou, advokátem, se sídlem Plzeň, Malá ulice 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 9. 2004, č. j. 24 Az 2290/2003 – 24,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 9. 9. 2004, č. j. 24 Az 2290/2003 – 24, zamítl žalobu žalobkyně podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2003, č. j. OAM-5488/VL-15-12-2003, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobkyni udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalovaný současně vyslovil, že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Krajský soud dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba žalobkyně ze dne 6. 11. 2003 není důvodná, a proto žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen stěžovatelka) kasační stížnost z důvodu podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. Namítala, že má odůvodněný strach z toho, že v případě návratu na Ukrajinu bude pronásledována z důvodu svého katolického vyznání. Stěžovatelka podle svého vyjádření již v předcházejícím řízení označila skutečnosti, které nasvědčují tomu, že byla pronásledována osobami baptistické víry, které se ji snažily na tuto víru obrátit i za použití násilí, aniž by jí státní orgány Ukrajiny poskytlly pomoc.

Správní orgán podle stěžovatelky tuto otázku nesprávně posoudil, když uvedl, že ze zpráv o zemi původu nevyplývá, že by bylo součástí státní politiky Ukrajiny pronásledování osob katolické či jiné náboženské víry. Stěžovatelka dále vyjádřila svůj nesouhlas s tvrzením, že si chce na území České republiky zlegalizovat pobyt a namítala, že se o možnosti požádat o udělení azylu dozvěděla až poté, kdy jí bylo uděleno správní vyhoštění. Tvrdila, že v případě jejího návratu na Ukrajinu by byl její život z uvedených důvodů vážně ohrožen, a proto jsou dány překážky vycestování. Stěžovatelka navrhla, aby byl rozsudek Krajského soudu v Ostravě zrušen a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 9. 2004, č. j. 24 Az 2290/2003 – 24, byl stěžovateli doručen dne 12. 10. 2004, což stěžovatelka potvrdila svým podpisem na doručence.

Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno v úterý dne 12. 10. 2004. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet ve středu dne 13. 10. 2004 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v úterý dne 26. 10. 2004 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 26. 10. 2004 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána k doručení Krajskému soudu v Ostravě na poště K. 1 pod č. X až dne 20. 5. 2005, tedy opožděně.

Současně s touto kasační stížností bylo dne 23. 5. 2005 Krajskému soudu v Ostravě doručeno podání ze dne 27. 4. 2005, kterým stěžovatelka požádala o prošetření podání kasační stížnosti ve věci azylu. Stěžovatelka uvedla, že kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 9. 2004, č. j. 24 Az 2290/2003 – 24, podala k doručení Krajskému soudu v Ostravě již doporučeným dopisem ze dne 20. 10. 2004. Tuto skutečnost doložila kopií podacího lístku a předmětnou kasační stížností.

Z podacího lístku X je zřejmé, že kasační stížnost byla adresována Krajskému soudu v Ostravě, U Soudu č. 4/3187, Ostrava – Poruba, PSČ: 708 82. Podle sdělení České pošty, s.p. ze dne 20. 6. 2005, č. j. 3107/05, byla doporučena zásilka podací číslo X, ze dne podání 20. 10. 2004, adresát Krajský soud v Ostravě, U Soudu 4/6187, Ostrava – Poruba, odesílatel A. H., Č. P. 197, S., dne 22. 10. 2004 vrácena zpět na adresu odesílatele z důvodu nesprávné adresy, neboť Krajský soud v Ostravě na uvedené adrese nesídlí.

Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že stěžovatelka sice dne 20. 10. 2004 podala prostřednictvím držitele poštovní licence kasační stížnost k doručení Krajskému soudu v Ostravě, avšak z důvodu chybné adresy se tato zásilka vrátila zpět stěžovateli.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že základním předpokladem pro to, aby mohlo být aplikováno ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s., které upravuje zachování lhůt podání, je doručení zásilky obsahující podání příslušnému soudu. Vzhledem k tomu, že zásilka stěžovatelky odeslaná dne 20. 10. 2004, obsahující podle vyjádření stěžovatelky kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu, nebyla krajskému soudu doručena a vrátila se stěžovateli zpět s odůvodněním, že adresát je na uvedené adrese neznámý, je v tomto případě aplikace ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. vyloučena. Předmětná zásilka totiž Krajskému soudu v Ostravě nikdy doručena nebude, a proto ani nelze zjistit, zda jejím obsahem skutečně byla kasační stížnost stěžovatelky proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 9. 2004, č. j. 24 Az 2290/2003 – 24.

Byla-li tedy zásilka obsahující kasační stížnost sice podána na poště ve lhůtě zákonem stanovené, avšak poštou (ještě ve lhůtě) vrácena zpět adresátu s tím, že na uvedené adrese adresát nesídlí, nelze den podání takové zásilky k poštovní přepravě pokládat za den jejího předání orgánu, který má povinnost ji doručit, neboť taková zásilka nikdy nemohla být doručena. Ostatně uvedená zásilka byla vrácena stěžovateli dne 22. 10. 2004, tedy v době, kdy lhůta k podání kasační stížnosti ještě neuplynula (skončila dne 26. 10. 2004), takže stěžovatelka i za této situace mohla ještě kasační stížnost podat včas. Navíc musela vědět, že zásilka podaná na poštu dne 20. 10. 2004 doručena Krajskému soudu v Ostravě nebyla.

Kasační stížnost byla Krajskému soudu v Ostravě doručena až dne 23. 5. 2005 společně se žádostí o prošetření podání kasační stížnosti ve věci azylu ze dne 27. 4. 2005. V souladu s ustanovením § 40 odst. 4 s. ř. s. Nejvyšší správní soud považuje za okamžik podání kasační stížnosti den, kdy byla tato kasační stížnost zaslána soudu prostřednictvím držitele poštovní licence, tj. pátek 20. 5. 2005, zákonná lhůta k podání kasační stížnosti však uplynula v úterý dne 26. 10. 2004.

Z výše uvedeného je tedy zcela zřejmé, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 9. 2004, č. j. 24 Az 2290/2003 – 24, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Za této situace se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat věcnými námitkami stěžovatelky uvedenými v kasační stížnosti, ani žádostí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. března 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu